

STORE BEDEDAGSAFTEN.

Anonym Forfatter.

(1864. Folketheatret.)

Festo. (Le Gamin.)

I. *f* *p* *f* *p*

Mathilde.

Sving Dig kun i dri-stig Flugt, let-te Fugl paa Vin-ger sna-re; syng din Sang i To-ner

kla - re før Dagens Lys er slukt.

Fine. *p*

Vinger mangler jeg, min Fugl, ellers fulg-te jeg Dig

gjer - ne højt i Luf - ten, mod det Fjer - ne, ud i Ver - den fra mit Skjul.

D. Sal Fine.

Tempo di Vals. Mad: Krøyer.

H. C. Lumbye. (Længsel efter Ballet)

II. *f*

1. Tænk, her kommer saa. man - ge, som til at lej - e er vil -
2. „Nej, Højest æ - re - del“ det sa' jeg - „ik - ke læn - ger jeg spø -

1. - lig, Stu - en sy - nes de Al - le om, fin - der det ma - geløst bil - lig.
2. - ger,“ det te Væ - rel - se faar De ej. Mathilde. Tak skal de ha' Madam Krøyer!

1. Jeg kunde yp-per-lig lej-e den ud, faa mi-ne ot-te Rigsdaler, ved Gud,
 Mad:K.2. De er saa ven-lig, og De er saa god, De er saa livsglad Math.Nej, tvert-i-mød!

1. det blev der budt mig den før-ste A-pril af en Stu-dent-ja og han var gen-til!
 Mad:K.2. De er min Trøster, naar jeg er be-klømt, og De be-ta-ler den Før-ste be-stemt.
 Math. Ja, jeg be-ta-ler

Allegretto. Mathilde. Italiensk Folkevisé.

III. *p*
 1. Den stil-le Foraars-af-ten jeg aldrig glemmer, nej! Vi
 2. Nu Foraars-so-len skin-ner, og det er at-ter Vaar. Fi

1. vandred' gla-de Arm i Arm ad gam-le Konge-vej. I Søn-dermar-kens Skyg-ge,
 2. o-len duf-ter nu saa sødt, i Knopper Træ-et staar. Min Fremtids ly-se Drøm-me,

1. drømte vi om vor Lyk-ke, bestemte hvor vi skulde bo— det var kun Luft-ka-stel-ler, men det
 2. Tan-kerne de øm-me, letsindigt han satte paa Spil— men jeg vil ik-ke sør-ge mer, jeg

1. ko-std mig min Ro, det var kun Luft-ka-stel-ler, men det ko-std mig min Ro.
 2. har ej Raad der-til, men jeg vil ik-ke sør-ge mer, jeg har ej Raad der-til.

Allegretto.

Beck.

Reichardt.
„Rosen auf den Weg.“

IV.

p

1. Gam-le Min-der-Klokkeklang lyder mig i-
2. Den-ne Dag var ik-ke rar, jeg har lidt af

1. mø-de, og jeg min-des sidste Gang, dis-se Klokker lø-de. Men lad det nu være glemt,
2. Var-me, æl-tet Dej-gen, saa jeg har ondt i mi-ne Ar-me. Mester-han har ingen Nød-

1. ellers blir jeg hy-po-chon-der, og saa gaar man me-get nemt li-ge strax her-un-ter.
2. Gud-be-var's hvad han maa tje-ne. Ingen sli-der for sit Brød, som vi Ba-ger-sven-de.

Allegro. Madam Krøyer.

„Mariandel ist so schön.“

V.

f

Den er tre Kvarteer paa syv— De maa skynde Dem, Hr Beck! Husk Jern-banen

Beck.

venter ej-husk blot paa det, Herr Beck! Aa, lad nu vær' at ta' paa Vej, som selv De skul-de

væk. Lad mig nu se, har jeg In-tet glemt—jo stop min Pa-ra-

ply! *f* Og Hat - ten den maa børstes lidt, saa

Md. Krøyer.
bli - ver den som ny. Den er tre - kvarter paa syv - De maa skyn - de Dem, Herr Beck! Husk

Beck.
Jern - ba - nen ven - ter ej - Far - vel, Far - vel Herr Beck. Ma - dam! nu ta'r jeg væk.

Allegro. Beck. J. L. Heiberg., „Farvel, farvel mit Fædreland!”
VI. *f* Du staar nu som en En - gel hvid for mig ved Gjen - syns - mø - det. O

svar mig med din Stem - me blid - jeg sæt - ter i - gjen til Dig min Lid - giv

mig ej Naa - de stø - det. Lad nu Alt væ - re glemt og slaa rask kun til: jeg

Math.

spørger Dig nu for Al-vor, vil med mig Du de-le Brødet? Med Dig jeg de-ler Brø-

Allegro. Beck. C. G. Møller.

det! Hur-ra! Nu skal det ik-ke va-re læn-ge, før jeg skal

byg-ge Dig et Hjem, mit Lam! Nu skal Du ik-ke me-re gaa og træn-ge og ik-ke

me-re sy et Sting for Pen-ge, men Du skal væ-re Ba-gerens Ma-dam. Med Wiener-

brød i Hve-de-brødets Da-ge vi le-ve skal og sav-ne In-gen-ting, vi vil se

Math: rit.

frem-ad, al-drig se til-ba-ge— Men vil Du ik-ke ha-ve først din

Allegro.

Beck (talende) Har Du den endnu? Math.

C.C. Møller. „Fortrøstning“

Ring?
Se her, min Ven, her har Du

den, den sid - der paa sin Plads i - gjen. Og her - ja gjæt - er

Beck. Beck.
mit Por - træt - Aa gud - bevar's hvor Du er net! Lad komme,

1. Mathilde.
hvad der vil - nu hører Du mig til. Giv mig din Haand Du Smaa, jeg sætter Ringen paa. Ved denne
Ring af Guld, jeg skal Dig være huld Det lo - ver jeg min Ven, min e - gen Bagersvend.

2. Beck.
Nej, Bagersvend, gaa væk! Jeg bliver Mester Beck, som saadan skal maaske Du snart mig se.

Math. Beck. Math. Beck.
Nej, Bagersvend, gaa væk! Svend, gaa væk. Jeg bli - ver Mester Beck, Mester Beck. Som saadan

Begge.

skal maaske Du snart ja snart mig se! Trala la la la la la Trala! la Trala la la la la la

Tra-la la Tra-la la la la la la Tra-la la Trala la Trala Tra-la la *f*

Allegretto.

Beck.

Mad: Krøyer. „Hr. Bruder nimm das Gläseben.“

VII.

f Ma - dan! De har spil - let Ko - me dje. Som voldte mig Bry - de - ri. De

vil mig vel ik - ke for træ - di - ge? Har sø - ger et an - det Lo - gi. Jeg takker Dem for - Har De

Math. høvt en For - modning? Nej, hørn u min Ven: Tak. I busto - re Bededags - aften, som førte os sammen i -

Alle. gjen. Men vor „store Be - de - dags - aften“? Hvordan vil De ta - ge mod den? *Fine.*